

РЕШЕНИЕ

№ 5037

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: ...

при участието на секретаря ....

като разгледа докладваното от ... Гражданско дело № 20201110155695 по
описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от Гражданския процесуален
кодекс.

Ищцата Х. Б. В. е предявила осъдителен иск против „...“ ЕООД за
осъждане ответника да заплати на ищцата за сумата от 1638,34 лв., поучена
от ответника на отпаднало основание, поради предсрочното прекратяване за
периода от 9.12.2019 г. до 6.08.2020 г. на услугите на предплатена карта на
стойност 2 479 лева за ползване на басейн, сауна, парва баня, джакузи и
фитнес /и безплатен паркинг/ в Este Fitness & Spa, ведно със законната лихва,
считано от предявяване на исковата молба до изплащане на вземането, както
и разноските по делото.

Ищцата твърди, че между страните имало сключен договор за ползване
на ползване на басейн, сауна, парва баня, джакузи и фитнес /и безплатен
паркинг/ в ... от 7.08.2019 г., като на същата дата тя заплатила дължимата
сума от 2479 лв. изцяло и получила карта за достъп до спа центъра. Картата
била със срок на валидност 12 месеца, но считано от 9.12.2019 г. достъпът до
услугите на спа центъра бил преустановен едностранно от ответника.
Причина за това било, че ищцата оставила собствения си лек автомобил на
паркинга на спа центъра и заминала за чужбина. След връщането ѝ в страната
ѝ бил отказан достъп до автомобила, като ответникът претендирал заплащане
на сумата от 1328,40 лв. за ползване на паркинга, като впоследствие били
направени предложения за заплащане от страна на ищцата на суми в по-нисък
размер. Ищцата счита, че не дължи заплащане на тази сума, тъй като според
условията за ползване на услугите на спа центъра, паркингът бил безплатен за
клиентите му. Доколкото ответникът прекратил едностранно договора,

ищцата счита, че следва да ѝ бъде върната процесната сума, представляваща стойността на картата, считано от датата на едностранното прекратяване от ответника до изтичане на абонамента.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Излага становище за неоснователност на предявения иск. Твърди, че ищцата оставила личния си автомобил на паркинга на спа центъра от 28.10.2020 г. до 8.12.2020 г. и заминала за чужбина. В съответствие с общите условия за ползване на услугите на спа центъра ответникът начислил възнаграждение за ползване на паркинга – твърди се, че ищцата била запозната с общите условия, съгласно които клиентите на спа центъра, които имат абонаментни карти, могат да ползват безплатен паркинг до 6 часа в подземния гараж на сградата в рамките на посещението в спа центъра. Ответникът твърди, че предвид нарушаването от страна на ищцата на условията за ползване на спа центъра, тя била уведомена, че картата ѝ за достъп до услугите на комплекса е прекратена, като ѝ било съобщено, че след заплащане на претендираната от ответника сума за ползване на паркинга в продължителен период от време, сумата, надвишаваща стойността на картата за 4 месеца, ще бъде незабавно върната. В тази връзка се твърди, че подлежащата на връщане сума е разликата над 1120 лв. (стойността на четиримесечната карта) и 2479 лв. (платената от ищцата едногодишна карта). Твърди се, че ответникът предложил или да бъде приспадната дължимата от ищцата сума от надвнесената сума или същата първо да заплати на спа центъра сумата за ползването на паркинга за 41 дни, а след това да ѝ бъде преведена надвнесената сума. Прави се възражение за прихващане на сума в размер от 1638,34 лв., представляваща част от размера на дължимата такса в общ размер от 1968 лв. от ищцата за ползване на услугата паркинг на собствения ѝ лек автомобил за период от 41 дни от 28.10.2019 г. до 9.12.2019 г., която била изчислена съобразно общите условия за ползване на спа центъра. Претендират се разноси.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД.

По този иск в доказателствена тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че е предала сумата от 2479 лева на валидно правно основание – договор с ответника за ползване на услугите на СПА център, което е отпаднало, поради едностранно прекратяване на договора от ответника.

Предвид направените от ответника възражения, в негова доказателствена тежест е да докаже в условията на пълно и главно доказване, че има вземане срещу ищцата в размер от 1968 лв. за ползване от ищцата на услугата паркинг на автомобил за периода от 28.10.2020 г. до 9.12.2020 г. – по повод направеното възражение за прихващане.

С доклада по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК са отделени като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че между страните е имало сключен договор от 7.08.2020 г. за

ползване на услугите на СПА център „...“ от страна на ищцата, в изпълнение на който ищцата платила на ответника сумата от 2479 лева; че ответникът е прекратил едностранно сключения с ищцата договор на 8.12.2020 г.; че ищцата паркирала собствения си лек автомобил на паркинга на ответника за периода 28.10.2020 г. до 9.12.2020 г.

По делото се установява, а и не е спорно между страните, че по силата на сключения между страните договор от 7.08.2020 г. ищцата е имала правото да използва предлаганите от СПА център „...“ услуги за срок от 12 месеца срещу заплащане на сумата от 2479 лв., която услуга е описана като „абонаментна карта 12 месеца“ в представената по делото разпечатка от интернет страницата на ответника, на която са публикувани описания на предлаганите услуги (л. 39 от делото). Като информация за предлаганата услуга е посочено следното: „басейн, сауна, п. баня, фитнес (2 последователни месеца замразяване на картата, безплатен паркинг)“.

По делото не е спорно, че ищцата има качеството потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП. Следователно към процесния договор за предоставяне на услуги е приложим Закона за защита на потребителите.

Доколкото по делото не е спорно, че ответникът е направил изявление за прекратяване на договора предсрочно, като е преустановил достъпа на ищцата до предоставяните услуги, ищцата може да претендира вреди от договорно неизпълнение (чл. 79, ал. 1 ЗЗД) ако твърди, че договорът не е надлежно прекратен или, позовавайки се на прекратяването, както в настоящия случай, да претендира възстановяване на заплатената от нея сума, която се явява дадена на отпаднало основание (чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД) – за услуги, които е предплатила, но не е ползвала, поради предсрочно прекратяване на договора от страна на ответника.

Ответникът дължи възстановяване на заплатената от ищцата сума за периода, считано от датата, на която е преустановил изпълнението на задълженията си по договора, поради неговото прекратяване – 9.12.2019 г. до изтичане на срока му – 6.08.2020 г. Всъщност по този въпрос спор между страните няма – видно както от електронната им кореспонденция, представена по делото, както и от становището на ответника, изразено в писмения отговор на исковата молба, същият оспорва единствено начина, по който следва да се формира сумата за възстановяване, като се поддържа и направеното възражение за прихващане.

Между страните е спорно дали ответникът дължи на ищцата възстановяване на посочената сума пропорционално на стойността на предплатения пакет услуги за периода от датата на едностранното прекратяване на абонамента до изтичане на срока на договора, каквото е становището на ищцата. Ответникът от друга страна счита, че абонаментната карта на ищцата се е „трансформирала“ в такава за четири месеца, която според тарифите на дружеството е на стойност 1120 лв.

Тезата на ответника не може да бъде споделена. При сключване на договора същият има установено между страните съдържание и едностранната му промяна в случая е невъзможна, предвид забраната по чл. 143, ал. 2, т. 11 и 12 ЗЗП. По делото се установява, че дружеството предлага договори с предмет предоставяне на абонамент за услугите на СПА центъра с

различна продължителност – 1 месец, 4 месеца, 8 месеца, 12 месеца. Разликата между тези абонаменти обаче не е единствено в тяхната продължителност и цената им – видно от кратката информация за всеки от тях (л. 39 от делото), към някои от абонаментите се предлагат и допълнителни услуги („безплатен паркинг“) и опции за замразяване на картата за определен период от време – при едногодишен абонамент за срок до два месеца. При това положение не може да се възприеме, че абонамента за една година, заплатен от ищцата, се е „трансформирал“ в абонамент за четири месеца, единствено поради едностранното прекратяване на договора от страна на ответника.

Ето защо на ищцата се дължи възстановяване на заплатената от нея сума, като същата претендира такова само за периода, за който не е могла да ползва услугите, поради едностранното прекратяване на договора от ответника – от 9.12.2019 г. до 6.08.2020 г. Цената на целия абонамент за една година е 2479 лева, като за периода от 7.08.2019 г. до 6.08.2020 г. това са 366 дни, а за периода от 9.12.2019 г. до 6.08.2020 г. са 242 дни. Средната цена на ден за такъв вид абонамент е 6,77 лв. Следователно подлежащата на възстановяване сума за 242 дни е 1638,34 лева, колкото се и претендират от ищцата. Следователно искът е основателен за пълния предявен размер.

По направеното от ответника възражение за прихващане:

Ответникът признава основателността на претенцията на ищцата, макар и в по-малък от претендирания размер, като обаче прави изявление за прихващане със свое насрещно вземане, което твърди да има срещу ищцата. Позовава се на вземане, възникнало поради ползване от страна на ищцата на паркинга към СПА центъра за периода от 28.10.2019 г. до 9.12.2019 г. Че ищцата е оставила личния си лек автомобил на паркинга на СПА центъра за този период е безспорно по делото.

Институтът на прихващането е уреден в чл. 103 - чл. 105 ЗЗД. Изисква насрещни вземания за пари или еднородни заместими вещи. Необходимо е вземането на прихващащия (активното вземане) да е изискуемо. Задължението на прихващащия (пасивното вземане) може да не е изискуемо. Достатъчно е да е изпълняемо.

В тежест на ответника е да установи по основание и размер активното вземане, с което желае да извърши прихващане, което му е указано и с доклада на съда по чл. 146, ал. 1 ГПК.

Както беше отбелязано по-горе, услугата, за която ищцата е заплатила сумата от 2479 лева, е описана като „абонаментна карта 12 месеца“ в представената по делото разпечатка от интернет страницата на ответника, на която са публикувани описания на предлаганите услуги (л. 39 от делото). Като информация за предлаганата услуга е посочено следното: „басейн, сауна, п. баня, фитнес (2 последователни месеца замразяване на картата, безплатен паркинг)“.

По делото е представена и разпечатка от интернет страницата на ответника, съдържаща „Общи правила за ползване на СПА Център ...“, като в секция „Ограничения и забрани“ е публикуван текст, съгласно който „Към абонаментните карти може да се ползва безплатен паркинг до 6 часа в подземния гараж на сградата в рамките на посещението в .... При по-дълъг

престой се заплаща по 2 лв. за всеки започнат час.“ Според този текст потребителите следвало да представят **талона за паркинг** на рецепцията на ... при напускане на комплекса.

По делото са разпитани свидетелите ... и ... и .... Последната сочи, че е управител на дружеството ответник, но след служебна справка в публично достъпния Търговски регистър се установява, че управител на дружеството е ... В. ..., като ... в нито един момент не е била вписана като управител. При разпит на управителя на дружеството е приложима нормата на чл. 177, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 176 ГПК (по този въпрос вж. решение № 161 от 1.07.2016 г. по гр. д. № 6232/2015 г. на ВКС, III г.о.), но в случая това качество по отношение на свидетелката .... не се установява.

Съдът кредитира показанията на свидетеля ..., които са последователни и вътрешно непротиворечиви. Свидетелят сочи, че ищцата се свързала с него по повод възникнал проблем с използването на паркинга на СПА центъра на ответника от нея. Сочи още, че достъпът до паркинга е ограничен с бариера и се осъществява с карта за самия СПА център. На самия паркинг липсвали табели или други знаци относно условията за ползване и заплащане на паркинга. Сочи, че по данни на ищцата, а и с оглед негови лични впечатления от деня, в който е присъствал на срещата, проведена между ищцата и представители на ответника за доброволно уреждане на спора, служители на ответника се държали грубо и неучтиво с ищцата. Сочи още, че му било известно, че картата за ползване на услугите на СПА центъра на ищцата била прекратена от ответника, поради възникналия спор относно заплащане на таксата за паркинг, която според ответника била дължима за ползването му за над един месец. Свидетелят сочи, че проверил интернет страницата на дружеството и не установил там да са публикувани общи условия, нито условия и цени за ползване на паркинг. Сочи, че в рамките на срещата се установило, че ответникът е изпращал на ищцата няколко СМС в рамките на периода, в който лекият автомобил, притежаван от нея бил оставен на паркинга на ответника, но се оказало, че телефонният номер е погрешно въведен.

Съдът кредитира частично и показанията на свидетелката ..., които цени при условията на чл. 172 ГПК, доколкото същата е служител при дружеството ответник.

От показанията на тази свидетелка се установява, че абонаментните карти се издават на място в СПА центъра от служител на рецепция. Имало различни видове абонаментни карти. Обяснявало се всяка карта за какво може да се използва и се издавала пластика, с която клиентът можел да ползва асансьора и паркинга, като само притежателите на годишни карти и такива за услуги могли да ползват паркинга безплатно. Свидетелката сочи, че СПА центърът работи при общи условия, описани на сайта на дружеството. Сочи, че „по принцип“ давали на клиентите да се разписват на декларация за защита на личните данни, в която имало клауза за общите условия, но нямала спомен дали в конкретния случай са ги дали на ищцата. В клаузата пишело, че клиентите са запознати с общите условия. Сочи, че ищцата имала издадена годишна карта и могла да ползва безплатен паркинг, като с тази карта се чекирала на влизане и излизане от паркинга, без да е необходимо да минава през СПА центъра. Сочи, че при покупка на абонаментна карта на клиента се

обяснявало как се използва услугата, включително как се ползва паркинга, но имало клиенти, които злоупотребявали и не минавали през СПА центъра, а ползвали само паркинга, но за кратък период от време. Начинът, по който се ползвал паркингът, бил регламентиран в общите условия, които били на сайта – свидетелката подчертава, че екземпляр от тях не се връчва на потребителите, които се подписвали на декларация за лични данни. Сочи, че по повод оставения на паркинга лек автомобил звънели на ищцата, но номерът бил невалиден. Свидетелката сочи още, че понякога клиенти оставяли колата си на паркинга само за кратко, без да ползват услугите на СПА центъра, и предупреждавали, като тогава не били таксувани за престоя. По данни на свидетелката никой не е бил таксуван за паркинг.

Показанията на свидетелката .... кореспондират на дадените от двамата свидетели показания. Същата сочи, че при издаване на абонаментна карта общите условия се обясняват от служителя на рецепция, те не се представяли на клиента в писмен вид. Условията за ползване на безплатен паркинг при издаване на годишна абонаментна карта също се обяснявали устно от служителя на рецепция, като едно от тези условия било, че паркингът се ползва безплатно само по време на престоя в СПА центъра. На паркинга имало табела с условията за ползването му и тарифа, която обаче не се отнасяла за клиентите, които имали годишни абонаменти. Общите условия за предлаганите услуги били качени на интернет страницата на СПА центъра, но всичко се заплащало на рецепция.

Съгласно чл. 147а, ал. 1 ЗЗП при сключване на договор при общи условия с потребител общите условия обвързват потребителя само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, **съгласието на потребителя с общите условия се удостоверява с неговия подпис.** Съгласно ал. 3 търговецът или упълномощен негов представител е длъжен да предаде подписан от него екземпляр от **общите условия на потребителя**, а на основание чл. 147а, ал. 4 ЗЗП **тежестта на доказване на изразеното от потребителя съгласие с общите условия и получаването им при подписване на договора се носи от търговеца.** Съгласно ал. 5 от същата разпоредба клаузата за съгласие с общите условия на договора и деклариране на получаването им от потребителя, включена в индивидуалните договори, не е доказателство за действителното приемане на общите условия и получаване на екземпляр от потребителя.

По делото не е спорно, че процесният договор е бил сключен на 7.08.2019 г. в СПА центъра ..., а не от разстояние чрез интернет страницата на СПА центъра – по данни на свидетелите .... и ... е невъзможно сключване на договори за абонаментни карти от разстояние или чрез отдалечен достъп. Установява се, че при сключване на договора на ищцата е била предоставена единствено абонаментна карта – т.нар. „пластика“, която осигурява достъп до СПА центъра и паркинга в подземния етаж. Не се установява на ищцата да са предоставени други документи, в това число общи условия за ползване на СПА центъра и паркинга към него или декларация за съгласие на обработка на лични данни – съдът не следва да кредитира твърденията на свидетелката ... в тази връзка, доколкото подобна декларация не е представена по делото, а и самата свидетелка сочи, че не помни дали на ищцата е била дадена такава. За пълнота следва да се отбележи, че съгласието на ищцата за обработка на

личните □ данни от страна на ответника няма отношение към предмета на доказване по делото, а дори в декларацията да е имало отбелязване, че ищцата е запозната с общите условия за ползване на услугите, предлагани от ответника, на основание чл. 147а, ал. 5 ЗЗП подобна клауза, включена в друг документ, не е доказателство за действителното приемане на общите условия и получаване на екземпляр от потребителя.

С оглед посочените по-горе доказателства – писмени такива, представляващи разпечатан от интернет страницата на ответника текст, както и от гласните доказателствени средства, не може да бъде направен несъмнен извод относно съдържанието на приложимите към договора за абонаментна карта общи условия, включително касаещите ползването на услугата „безплатен паркинг“ при закупуване на годишна абонаментна карта. Установява се, че „общи правила“ са публикувани на интернет страницата на ответника към момента на подаване на писмения отговор, но дали такива са били налични към периода 7.08.2019 г. – 9.12.2019 г. остана недоказано по делото, като в тази връзка ответникът не е ангажирал никакви доказателствени средства.

Отново в тази връзка съдът намира, че и публикуваната на интернет страницата на дружеството информация е подвеждаща и вътрешно противоречива относно условията, при които се ползва паркинга на СПА центъра. От една страна условията за ползване са различни за различните абонаменти – 4 месеца, 8 месеца и 12 месеца. Единствено абонаментната карта за 12 месеца дава право на притежателя □ да ползва „безплатен паркинг“, в какъвто смисъл са и показанията на свидетелката ..., като в краткото представяне на този вид абонаментни карти (л. 39 от делото) не фигурират ограничения за ползването на тази услуга. Същевременно в т.нар. „общи правила“ за ползване на СПА център ... (л. 34 и 35 от делото) е указано, че към абонаментните карти може да се ползва безплатен паркинг до 6 часа в подземния гараж на сградата в рамките на посещението в СПА центъра, като по-дълъг престой се заплаща по 2 лв. на всеки започнат следващ час. В тази връзка следвало да се представи талона за паркинг на рецепцията на СПА центъра при напускане на комплекса. По делото обаче несъмнено се установява от показанията на тримата свидетели, че „талон за паркинг“ не се издава на клиентите, които имат годишни абонаментни карти – достъпът за тях се осъществява чрез т.нар. „пластики“ – картите, които се издават за достъп до самия СПА център.

Дори посочените „общи правила“ да са били налице на интернет страницата на СПА центъра, съдът не намира това обстоятелство за релевантно, предвид факта, че договорът между ответника и потребителя ищец е сключен не от разстояние – чрез интернет страницата на дружеството, а на място в самия СПА център, като няма данни потребителят да е имал достъп до интернет страницата към този момент, така че да се запознае с общите условия, действащи към договора, ако такива изобщо са били налице.

Нещо повече – според показанията на свидетелите .... и ... – последната е служител, който издава абонаментни карти за ползване на услугите на СПА центъра, общи условия не се връчват на клиентите, същите се „обяснявали“ и „разказвали“ от персонала на дружеството. Подобна търговска практика е в пряко противоречие с императивни норми на закона, по-конкретно в

противоречие с чл. 147а ЗЗП. В случая се установява, че при описание на закупената от ищцата услуга ѝ е било обяснено, че ползва „безплатен паркинг“ за срока на договора. За да се породи вземането на ответника в случая следва да се установи, че ищцата е била уведомена за ограниченията при използването на „безплатния паркинг“, а по делото не се установи ищцата да е била уведомена за условията за ползване на паркинга на СПА центъра, нито за продължителността на безплатния престой, нито за тарифата на ответника за ползване на паркинга, която по негови твърдения намира приложение след изтичане на времетраенето на безплатния престой. Била е уведомена, че за срока на договора ползва безплатен паркинг, до който осъществява достъп с издадената ѝ карта.

При това положение в полза на ответника не е възникнало твърдяното в писмения отговор вземане за сумата от 1968 лева за „ползване на услугата паркинг на автомобила“ на ищцата за период от 41 дни от 28.10.2019 г. до 9.12.2019 г. Ето защо направеното възражение за прихващане е неоснователно.

С оглед задължението на съда да обсъди всички доводи и възражения на страните следва да се отбележи, че подробните съображения, развити в писмения отговор относно „житейската логика“ на действията на ищцата, зададените реторични въпроси относно това какво би станало, ако останалите клиенти на СПА центъра постъпят „по този начин“ и др. в този смисъл, са ирелевантни. Задължение на търговеца е да предоставя на потребителите информация относно обхвата на ползваните услуги и приложимите към тях общи условия, съгласно изискванията на закона – в случая ЗЗП, като неизпълнението на задълженията му в тази връзка влекат и съответните негативни последици.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има единствено ищцата.

Съгласно представения списък с разноски по чл. 80 от ГПК същата претендира такива в размер от 66 лв. – държавна такса и 460 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, съдържащ и разписка за платената в брой сума. Същите следва да се присъдят в пълен размер.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „...“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ..., представлявано от управителя ... В. ..., да заплати на Х. Б. В., ЕГН *****, с адрес гр. ..., на основание чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД сумата в размер от **1638,34 лева**, получена от „...“ ЕООД на отпаднало основание - договор от 7.08.2019 г. за годишна абонаментна карта на обща стойност 2479 лева за ползване на басейн, сауна, парна баня, джакузи и фитнес в ... за периода 7.08.2019 г. - 6.08.2020 г., предсрочно прекратен на 9.12.2019 г. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 10.11.2020 г. до окончателното погасяване на вземането.

ОСЪЖДА „...“ ЕООД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. ..., представлявано от управителя ... В. ..., да заплати на Х. Б. В., ЕГН *****, с адрес гр. ..., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер от **526,00 лева**, представляваща съдебни разноси за производството по гр.д. № 55695/2020 г. на Софийски районен съд, 182 състав.

Решението подлежи на обжалване по реда на глава XX от Гражданския процесуален кодекс пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____